

דחתים מידי דהוה אקידושא: ת"ר מברכין ברכת התנים בעשרה כל שבעה אמר רב יהודה והוא שבאו פנים חדשות מאי מברך אמר רב יהודה בא"י אמ"ה

למקמי קודש: והוא שבאו. אל המשתה: פנים חדשות. ככל יום שלל היו שם אחמול: מאי מברך

והוא שבאו פנים חדשות. אורי' דפיס מדעות אין קורא אלל צנני אלס שמרביס בשבילס השמחה יותר וטבת דחשיבין פניס חדשות דלמרינן בלגדה מוזנור עיר ליום השבת אמר הק"ה פניס חדשות נאל לכלן נלמר סריס החם ננו מרנן לכבוד השבת בשמחה ובסעודה:

2) ה' ט"ו תמוז '5

אברהם בן הרמב"ם בתשובה (סימן פו), שאין צריך שיהיו שם עשרה פנים חדשות. אלא שכתב שם, דשמע מאביו הרמב"ם, דצריך שיהיו לא פחות משנים פנים חדשות. כי פנים לשון רבים, ומיעוט רבים שנים. ע"ש. ומעתה, מאחר שנתברר לנו שדעת הרמב"ם להצריך שנים פנים חדשות, כודאי שיש לנהוג כן, וכן כתב רבינו זכריה הרופא (ספ"ב דברכות) שהנכון כמ"ש רבינו אברהם בן הרמב"ם שיש להצריך שנים לפנים חדשות. גם השרי חמ"ד (אסיפת דינים סימן ג' אות יא) כתב, שבמקום שאין מנהג יש להצריך כ' פנים חדשות, ורק במקום שיש מנהג ידוע די בפנים חדשות אחד. וכמבואר כל זך בשו"ת יביע אומר חלק ג'

3) ה' ט"ו תמוז '5

מפרש והכי משמע מדברי כל הפוסקים וצ"ל כשהחזיק מנהג המקומות שהציל רבינו כתב וז"ל ואלו"פ שזרכו בששי חוזרין ומצרכין בשבת ואין חוששין לדעת אם יש שם פנים חדשות לפי שאי אפשר שלא יהא בשבת אחד שלא היה אחמול עכ"ל אלמא דאפילו בלחד סגי אלל הדצר צרור שמ"ש בסעיף ד' הוא לשון הטור ומ"ש בסעיף אלל פניס חדשות אפילו בלחד סגי ואלו"פ זהו דבר פשוט כתבתי שלא יבא תלמיד טועה להורות שלא כהלכה

4) ה' ט"ו תמוז '5

לא מהרי"ם כל ז' ואפילו אם רק אחד סיח מברכים בשנינו כי כן הר"ן וכ"כ ב"ה. ונ"י ס"י... ש"א כחז ביה אחר

5) ה' ט"ו תמוז '5

עכשיו שזכינו לאורו ומפורש דהרמב"ם ז"ל סובר דבעינן שנים, קשה לסמוך על הב"ח ז"ל, ואף אי נימא שיש שיטות דסגי בלחד, מ"מ מידי ספק לא יצאנו, וכלל גדול הוא דספק ברכות להקל וא"כ צריכין בודאי לחוש לחשש ברכה לבטלה ולא יברכין שבע ברכות בפחות משנים. וכן דיברתי אחר זה עם הגאון ר' משה פיינשטיין ז"ל ואמר לי גם כן כיון שמפורש שהרמב"ם סובר דבעינן שנים, בודאי צריכין לברך בשנים ולא בלחד, וכן צריכין להורות.

ו. המנהג בארץ ישראל לברך שבע ברכות בסעודה שעושים בבית החתן במשך כל שבעת ימי המשתה, כשיש לפחות שנים שהם פנים חדשות, וכדעת הרמב"ם, וכמו שהעיד בשמו רבינו אברהם בן הרמב"ם בתשובה. [ושלא כמי שרצה לומר שדעת הרמב"ם שכל העשרה יהיו פנים חדשות, דליתא]. ואין

6) ה' ט"ו תמוז '5

7) והוא שיהיו י' וחתן מן המנין (י) כ' וי"א שאפי' היו בשעת החופה ושמעו הברכות אם לא אכלו שם עד עתה מקרי פנים חדשות ומברכים בשבילם ברכות אחד ברכת המזון ה' וכן פשוט ה' המנהג:

8) ה' ט"ו תמוז '5

ח' כ' וי"א שאינם נקראים פנים חדשות אלא איכ דם (יג) בני אדם ישמריים בשבילם וי"א [ה] (טו) דשבת כד' וי"ט ראשון ושני הוי כפנים כה' י' חדשות בסעודת הלילה ושחרית אבל לא בסעודה שלישית וכן פשוט המנהג: הגם ויבטחו נהגו במדינות אלו לברך ז' ברכות בסעודה ב' (כז) ואפשר משום דרגיליט לנא פניס חדשות. וי"א מפסס דרגיליט לברוך וסרסס סוי בפניס חדשות:

9) ה' ט"ו תמוז '5

דהנראה שכן נהגים בכל תפוצות ישראל שבמקום שיושבים בסעודה ונוכחו שאין להם פנים חדשות שמסתובבים ברחוב ומבקשים איזה יהודי, יהיה מי שיהיה, שיכנס ויברכו כל השבע ברכות על ידו ואין נמנעים בשביל חוסר חשיבותו או אי רבוי הסעודה בשבילו.

ט' גם מי שלא טעם כלל בסעודה יכול לברך (עג) שבע ברכות או אשר ברא. וכן המנהג. והמחמיר שהמברך יהיה דוקא אחד מאוכלי הפת, תע"ב

10) ה' ט"ו תמוז '5

מחכ"א ליישב המנהג מפני שבימים ההם היו מברכים כל שבעה בבית חתנים, ולא ה' ניכר השמחה רק בפניה, אבל לא כן אצלנו שכל הסעודה וצורתה נעשה במיוחד לשמחת חתן וכלה, איכ עצם הסעודה הוי פניה לברכי מקילים ע"י קריאת ארחי פרחי מזו השוק.

11) ה' ט"ו תמוז '5

כ. אם באו אנשים חשובים במקרה להסעודה, וי"א דנחשב כפנים חדשות כיון שעכ"פ ראוי להרכות שמחה בשבילם ו, וי"א דבעינן שיבואו במיוחד לשם שמחת חתן וכלה

12) ה' ט"ו תמוז '5

כ"ב. פנים חדשות שנכחו בסעודה ועזבו את הסעודה לפני או אחר ברכה"ז, אין מברכים שבע ברכות (גד), ואם יצאו באמצע

13) ה' ט"ו תמוז '5

כ"ג. גם מי שלא טעם כלל בסעודה יכול לברך (עג) שבע ברכות או אשר ברא. וכן המנהג. והמחמיר שהמברך יהיה דוקא אחד מאוכלי הפת, תע"ב

14) ה' ט"ו תמוז '5

כ"ד. עמם נראה דבכל די ימי המשתה נקרא ברכת נשואין ודי אם ב' אכלו פת יברכו ברכת נשואין אף אם שאר החבורה לא אכלו וגם הפ"ח לא אכלו פת כיון דעכ"פ החתן והכלה שמחים בבואם יברכו ברכת נשואין ולא בעינן שהפ"ח יאכלו פת רק די אם יושבים עמם בחבורה אחת ונהנין קנת ממנדנת שמחים חתן וכלה בשבילם ויברכו שבע ברכות:

כ"ו. כמו שכתב היב"א שם וכן שאר הפוסקים המחמירים הנ"ל. והנה יש גדולים שמסרבים לברך אם הם לא אכלו שם פת, וכמו ששמעתי על כמה מהם. אמנם יש גם גדולים שלא חוששים לזה, ומברכים כן. וכן נהג הגה"צ ר' אליעזר יהודה פינקל זצ"ל ראש ישיבת מיר, שבירך אף שלא אכל שם. כמו שמסר לי יד"ג הרב הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א, שראהו נוהג כן.